

PORTRET VAN DE BOSDICHTERS & BOSDICHTERESSEN

Herman J. Claeys - Karel De Pelsemaeker - Marc de Bel - Staf De Wilde - Noëlla Elpers - Ludo Enckels - Luuk Gruwez - Hilde Keteleer - Patricia Lasoen - Sabine Luypaert - Kris Peeters - Paul Saccasyn - Willy Spillebeen - Geert Tuerlinckx - Daniël Van Hecke - Marcel Vyt - wijlen Mark Braet & wijlen Melanie Vanbrughe - Paul Demets - Wally de Doncker - Joris Denoo - Peter Holvoet-Hanssen - Peter Theunynck - Linda Van Mieghem (*)

A. Wie is wie ? Bezieling tussen de woorden...

B. Waarom de Lappersfort Poets Society ?

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

D. Hut Fabricom Vredesbos : duurzame grondenruil overheden & Fabricom groep

A. Wie is wie ? Bezieling tussen de woorden...

* Herman J. Claeys

Een maatschappijkritische dichter aan het woord:

"Mijn woorden kunnen het bloed niet stelpen
dat vloeit in gebieden overzee:
mijn woorden bloeden mee.

Mijn verzen kunnen de wonden niet helen
die gruwelijk schrijven in pijn en wee:
mijn verzen schrijven mee.

Mijn gedichten kunnen het leed niet verzachten
dat heerst zo ver van mijn beddenstee:
mijn gedichten lijden mee."

"Vanouds getuigen veel van mijn gedichten van een maatschappelijke bewogenheid, met als thema's onder andere: macht en uitbuiting, armoede en uitsluiting, oorlog en bewapening, milieuverloedering, racisme en onverdraagzaamheid, censuur en betutteling, verdwazing en vervlakking. Daarnaast komen ook universele en tijdloze onderwerpen aan bod, zoals hunker, gemis en vergankelijkheid. In mijn proza zijn voornamelijk verwondering en vervreemding aan de orde.

Na te zijn afgestudeerd als neerlandicus aan de Rijksuniversiteit Gent, en na enkele korte tussentijdse aanstellingen als leraar Nederlands verkoos ik het middelbaar onderwijs, na een oneervol ontslag wegens subversieve activiteiten - medewerker aan het weekblad Links, antiroyalistische en antimilitaristische acties - vaarwel te zeggen en mij te wijden aan de literatuur en het boekbedrijf. Het pamflettaire nawoord dat ik schreef voor Julien Weverberghs sarcastische schoolroman Een dag als een ander, onder de titel Janisme illustreert mijn afwijzende houding tegen de burgerlijke moraal en de heersende conventies, een revolte die als vanzelf aansluiting vond bij de in Nederland opkomende provo-beweging, en aanvankelijk literair artistiek verschijnsel (Simon Vinkenoog, Hans Plomp) dat vanaf 1965 een groeiende sociale dimensie kreeg (Robert Jasper Grootveld, Roel van Duijn) maar steeds op ludieke wijze het Gezag in al zijn vormen

uitdaagde (de ontheiliging van de koninklijke huwelijksplechtigheid van Claus en Beatrix bijvoorbeeld). De Brugse uitgeverij De Galge van Johan Sonnevillie bood nieuwlichters een klankbord voor maatschappijkritische geschriften en innoverende literatuur, en dus verscheen daar in 1966 mijn boek *Wat is Links?*, de neerslag van 30 literaire interviews die ik samen met Jan Emiel Daele reizend met een bandopnemer door Nederland en Vlaanderen had gemaakt. Van belang voor mijn ideologische zelfvorming was mijn betrokkenheid bij de kring "angry" schrijvers en kunstenaars rond de tijdschriften *Bok*, *Mep*, *Merlijn*, *Diagram*, *Daele*, *Yang* en trefplaatsen zoals *Celbeton* in Dendermonde, *Trefpunt* in Gent, *Pili-Pili* en later *De dolle mol* in Brussel.

Als reactie tegen de toen alom woedende overheids- en privé-censuur inzake kunst en informatie richtte ik het subkulturele centrum *Krea* op te Brussel, een documentatiecentrum waartegen de repressie van de overheid niet op zich liet wachten. Uit het puin rees in 1965 een alternatieve boekhandel op, die ik in aansluiting met het internationale free press syndicate de naam *Free Press Bookshop* meegaf. Ik specialiseerde mij in de import van in Vlaanderen niet verkrijgbare of niet gedistribueerde literatuur en sociologische en politieke geschriften, alsook in de druksels van allerhande binnen- en buitenlandse alternatieve actiegroepen en bewegingen. Daardoor werd de shop een ontmoetingsplaats voor revolterende geesten en een uitvalsbasis voor diverse protestacties en "happenings". Ook verboden of uit de handel genomen boeken, tijdschriften en pamfletten waren er te koop of te krijgen, met als gevolg een niet aflatende reeks huiszoekingen en inbeslagnames van "gezagsondermijnende, ordeverstoringende en moreel verwerpelijke" publicaties. De veroordelingen zouden resulteren in een ophefmakende censuurproces met als advocaat John Bultinck die er - ook in hoger beroep - een principezaak van maakte in een poging om de verouderde wetgeving en jurisprudentie te beïnvloeden.

Inmiddels waren bij de Brusselse uitgeverij (Angèle) Manteau mijn eerste twee romans verschenen in de reeks *De Vijfde Meridiaan*. Vooral *Het Geluid* (1968) vond een goede weerklank omdat het als symbolisch en exemplarisch voor de hoopvolle nieuwe tijdsgeest werd ontvangen. Steen was pessimistischer van toon en voert in poëtisch aandoend proza een ik-figuur op die volkomen vervreemd en niet-begrijpend in de grootstad rondwaart en er tenslotte fataal door opgeslorpt wordt. Van meet af aan gebruikte ik daarnaast gretig ook het opkomende nieuwe medium: podiumpoëzie buiten de academische lokalen, "poëzieavonden" op kleine locaties, met diverse gelijkgestemde dichters op het programma, vrijwel steeds rond een controversieel sociaal-politiek thema. Niet alleen over binnenlandse misstanden, maar ook over wapenindustrie, het koudeoorlogsdenken en de roofoorlog op natuur en milieu die mij zoals zoveel andere schrijvers en kunstenaars allerminst onberoerd lieten, en voor wie er geen echte scheiding bestond tussen hun artistieke bezigheden en het voeren van fysieke acties, zoals deelname aan pacifistische demonstraties, protestmeetings, "teach-ins" en vooral directe actie, zoals het doorbreken van cordons en omheiningen of het bezetten van gebouwen en terreinen die symbolische burchten zijn van onrecht en machtsmisbruik. Legio zijn embryo's van gedichten neergepend op velletjes in een nachtelijke politie- of rijkswachtcel. Typerend voor mijn werkwijze is dat mijn gedichten ook nu nog naar het podium of naar een actie toe worden geschreven, en dat brengt met zich mee dat ze vaak worden aangepast aan wisselende omstandigheden. Om die reden worden ze ook bij voorkeur in losbladige mappen en in elektronische versie gepubliceerd. Hoewel mijn deelname aan Poëzie in het Paleis te Brussel, aan de Nachten van de Poëzie en andere grootschalige evenementen ijkpunten waren en zijn in mijn ideologische zoektocht en ontwikkeling, blijft de belangrijkste openbaarmaking van mijn literair-ethische boodschap toch telkens weer het experiment in kleinschalige en alternatieve kringen. Kenschetsend hierbij is dat ik als dichter vaak bij niet-literaire gebeurtenissen betrokken word en voor een ander publiek optreed dan een doorsnee literator gewend is.

Door de recentste decennia heen ben ik globaal genomen niet meer van dat sociaal-geëngageerd schrijf- en leefstramien afgeweken, uiteraard mutatis mutandis inzake de actualiteit, daarbij de vinger aan de pols houdend van de steeds evoluerende sluipende vormen van bevoogding, brainwashing en repressie vanwege lokale en bovenlokale machtsstructuren. Als vanzelf was ik als auteur en direct activist onmiddellijk betrokken bij vernieuwende bewegingen als groen-links en het andersglobalisme (Ya Basta, globalisering van onderop, 2002).

Schrijven - en optreden - is voor mij echter niet therapeutisch. Het is de verbale uitvloeijing en tegelijk de voedingsbron van een maatschappijkritische, zeer constructieve levenshouding." Mijn motto is - zeer pacifistisch - GEWAPENDERTAAL

Herman J. Claeys is auteur van romans (Het geluid, Manteau 1968; Steen Manteau 1970; Bevrijding 1995), gedichten, novellen (o.a. Belladonna; De Kruisweg), woord/beeld-assemblages, murale poëzie, songteksten en literatuurkritiek (Wat is links?, Sonnevillie, Brugge 1966). Van zijn hand zijn literaire bijdragen aan tal van verzamelbundels, tijdschriften en elektronische publicaties. De uitvoerige historische roman Bevrijding over de laatste elf dagen van de bezetting van Brugge en ommeland (2 tot 12 september 1944, toen de rest van België al bevrijd was) heeft onlangs zijn beslag gekregen en wacht op publicatie.

De auteur is ook bedrijvig als taalkundige op het gebied van de variatielinguïstiek en als zelfstandig Nederlands taalconsulent. Hij is naast andere talen ook het Zweeds machtig en krijgt graag literaire vertaalopdrachten Zweeds-Nederlands, zonder tussentaal.

Elke tweede donderdag van de maand nodigt hij een gastdichter(es) uit in 'De Muziekdoos', Verschansingsstraat 63 te Antwerpen-Zuid. Tot op heden hadden 93 poëzieavonden plaats. 'De Muzeval', zoals de reeks wordt genoemd, wordt georganiseerd door de Stichting Pipelines vzw, i.s.m. het Masereelfonds v.z.w. Diverse Lappersfort-poets kwamen al aan bod.

Herman J. Claeys' podiumgedichten zijn als FREEWARE te lezen en te downloaden op www.hermanclaeys.tk

Doordat Herman J. Claeys een door het Vlaams Fonds voor de Letteren erkend auteur is kunnen zijn voordrachten worden gesubsidieerd door de Stichting Lezen van de Vlaamse overheid mits de organisator een aanvraag indient voor een gesubsidieerde lezing.

Nieuw (2006) e-mailadres herman.j.claeys@telenet.be

Lidmaatschaplinks:

P.E.N.-centrum Vlaanderen (www.penvlaanderen.be)

Poets Against War (www.poetsagainsthewar.org)

Greenpeace (www.greenpeace.org/belgium)

Culturele Vrijhaven Ruigoord bij Amsterdam (www.ruigoord.nl)

Bomspotting (www.bomspotting.be , www.vrede.be)

Vlaamse Auteurs Vereniging (www.dekoepel.be)

Masereelfonds (www.masereelfonds.be)

* **Karel De Pelsemaeker**

1) Wie ben je?

Pietje vogel zoals ze me wel eens heetten wanneer ik klein was. Een Geraardsbergenaar die een dagtaak in Brussel vervult als archivaris bij de Koninklijke Munt van België. In mijn vrije tijd ben ik natuurgids en - dichter.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots?

Tot het vijfde studiejaar ging ik naar de gemeente school van Overboelare, onze weg naar school liep door het prachtige Arduinbos. In september waren er de noten aan de hazelaars, de paddestoelen, de braambessen. In de winter de spechten en de gaaien. In februari de katjes aan de hazelaar. In de lente zag ik langs de paden de jonge varens uitlopen, in het bos vaarde ik dikwijls verder op een wit zilveren meer van bosannemonen. Wanneer ik dan te laat op school arriveerde, zei ik steeds dat ik een speciale vogel had gezien. Vandaar Pietje vogel: de onderwijzeres gaf me die naam.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg?

Ik dacht steeds aan deze woorden: 'De onmacht is hevig en de winter duurt nu hevig', (uit 'Geloven' een nummer van Liliane St - Pierre). Vooral omdat in mijn werk- en vriendenkring, de meeste mensen nogal al onverschillig blijven t.o. milieuaffaires. In onze buurt ligt ook 't Hoppebos. Samen met mijn 2 dochters deden we aan verschillende protestmanifestaties mee. Een bos, waar de natuur eeuwen aan gebouwd heeft, kan tegenwoordig in een paar dagen gekapt worden. Nog geen jaar nadien kan het al een villa of industrieterrein zijn.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland?

Bescherm Brugge die schone met een groene omwalling, want de vijanden verschuilen zich in regen en de lucht die wij allen ademen. Houd de stad Brugge rein, van in haar haar tot aan haar tenen.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Beïnvloeden toch, in het lager onderwijs worden we al gevormd. Gedichten maken kinderen soms wijzer dan de lessen biologie of natuurwetenschappen.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

Vertel de mensen hoe het met Vlaanderen is gesteld ten opzichte van de Europese wetgeving over bebossing en zuiver drinkwater.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Over wat zal ik dichten?

Over poetsenbakkers misschien,

over parken zonder bloemen,
of zal ik over vrede rijmen.
Waarover kan ik schrijven?

Over vogels en oorlogsvliegtuigen,
aan de blauwe einder in de zon,
of zal ik over vrede schrijven?

Over fietsen en auto's in de steden,
over de bergen en remmen die falen,
of zal ik over vrede schrijven?

Over alledaagse en bijzondere dingen,
over woestijnen en zeebevingen,
of zal ik over vrede schrijven?

Over waterlelies en cactussen,
over zuiver water en zure regen,
of zal ik over vrede schrijven?

Of over verslaving en alcohol,
over maneschijn en wijn,
over eb en overvloed;
over de verloedering
en het mensdom.
Of over het dierenrijk?
Dan kan ik over vrede schrijven!

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos?

De kleuren zullen geschud worden, blauw, rood, groen, laat ons hopen niet teveel zwart-geel, zodat het niet wazig wordt. We zien nu al door de bomen het bos niet meer.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Maria Vasilis, zij zag de drang waarmee de bomen zich uit de aarde wrongen.

10) Nog een treffend citaat? Of een toemaatje?

Zeven decennia of de duur van een mensenleven, is maar een minuscuul druppeltje water in de eindeloze zee der tijd.

*** Marc de Bel**

1) Wie ben je?

Marc de Bel, kinderboekenschrijver

2) Waar liggen je bos- en natuur roots?

In Kruishoutem, waar ik geboren ben, achter een heerlijk geurende seringenstruik

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg?

Liefde voor alles wat leeft

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland?

In het zaadje zit al de hele bloem, als je 't knuffelt, doet het ...BOEM!

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Ongetwijfeld!

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

Adem en denk even diep na.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Van de ratten op mijn zolder

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos?

Wat niet vernietigt, maakt sterker

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Mijn kleindochter van vijf, omdat ze de meest bizarre linken legt.
"Kijk, opie, hier groeien oksels!" zei ze verrukt bij het zien van de maiskolven in mijn tuin.

10) Nog een treffend citaat? Of een toemaatje?

Een boom is meer dan een boom.

*** Staf De Wilde**

Ik zie het Groene Gordel Front (GGF) als een waakvlam die de beleidvoerders eraan moet herinneren dat de imperatieven van de economie voortdurend moeten worden afgewogen tegen die van de ecologie. Karel van de Woestijne schreef ooit in een euforische bui: 'Vlaanderen, o welig huis, waar we zijn als genodigden aan rijke tafelen...'

Hoe proeft men de weelde van een rijke tafel met een gasmasker voor de mond?

* Noëlla Elpers

1) Wie ben je ?

Jeugdacteur en 'kaperskapiteine' van Het Kapersnest (zie www.kapersnest.be). Het Kapersnest is het samenwerkingsverband met dichter/echtgenoot Peter Holvoet-Hanssen. Samen geven wij avontuurlijke workshops en lezingen om kinderen en jongeren aan te moedigen om te blijven doen wat ze goed kunnen en graag doen.

2) Waar liggen je bos- en natuurroots ?

Ik ben op 'den buiten' opgegroeid en de dochter van een moeder die heel veel over de natuur wist. Toen de eikenbomen rond de weide voor ons huis op een dag werden omgezaagd, schijnbaar zonder goede reden, sloeg dat bij mij in als een bom. Ik besepte voor het eerst tot welke vernielingen een mens in staat is.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Ik ben een vurige supporter en sympathisant van de bosbewegingen. Ik probeer bij de mensen om mij heen de onverschilligheid te doorbreken en probeer hen te bewegen om ook meer betrokken te zijn.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Bomen zijn ridders. Ridders hak je zomaar niet om.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Misschien niet, maar moeten we het daarom laten om het te proberen? Als je een forum krijgt om iets te zeggen, moet je het af en toe gebruiken. Je moet opkomen voor de zaken die je nauw aan het hart liggen.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

In deze tijdsgeest en in dit moderne Vlaanderen, is een bedrijf niet enkel ingebed in een economische context. Het dient rekening te houden met zijn omgeving.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Dat de wereld alsmaar minder leefbaar wordt voor onze kinderen en dat wereldleiders zoals Bush het Kyoto-akkoord weigeren na te leven, stemt mij droevig en maakt mij ongerust.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos ?

De polarisatie zal nog toenemen, daarom moeten we onze krachten nog meer bundelen. We mogen niet bang zijn om solidair te zijn en ook daadwerkelijk te reageren.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Mijn echtgenoot, de dichter Peter Holvoet-Hanssen, omdat hij het engagement op allerlei gebied niet schuwt en zich kwetsbaar durft opstellen..

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

Een stukje van een vers uit mijn boek 'Juffrouw Dondersteen' (1997)

Vroeger, lang voor jij geboren was,
zag ik in mijn droom een bos:

Aardbeiboom, abeel, acacia,
berggoudenberk, berk, beuk,
haagbeuk, hazelaar, hemelboom
katsura, katwilg, kers,
zoete kers, zure kers.

Ik deed mijn ogen open
(dromen zijn gelukkig geen bedrog).
Alles was prachtig toch?

Nu zie ik in mijn droom een boom:
hemelhoog
levensgroot,
de blaren krijgen zwarte gaten
de scheuten zijn al dood.
(...)

*** Ludo Enckels**

1) Wie ben je?

Ludo Enckels, auteur van voornamelijk jeugdboeken. Natuurvriend van uit de wieg.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots?

Vroeger toen de grote weg Hasselt-Diest er nog niet was, lag achter ons huis een enorm natuurgebied, van velden, weiden en broek. Ons speelterrein lag tot waar nu het Schulens meer is, dat werd uitgebaggerd om de autostrade te maken. De hele wandeling nu is zo anders dat je nauwelijks nog een aanknopingspunt met vroeger hebt.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg?

Ik heb de bezetting van dag tot dag gevolgd en ik heb er een enorme bewondering aan overgehouden voor die mensen. En zulke mensen die zichzelf in de weegschaal gooien heb je natuurlijk nodig. Ze hebben enorm veel mensen bereikt.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland?

Bezint eer ge begint.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Alles beetje helpen, iemand moet het voortouw nemen en de vertakking van bosvrienden groeit.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

Wat anders dan het overbekende: laat ons een bos en wat gras dat nog groen is, vergeet voor een keer hoeveel geld een miljoen is.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

De aarde is met 1 graad opgewarmd. De gevolgen van die opwarming zijn volop voelbaar, het weer is grillig, er zijn meer stormen, de noordpool en gletsjers smelten en over de wereld gezien groeit het verbruik van fossiele brandstoffen. Ik denk eraan te verhuizen naar de bergen, ergens waar voldoende zuiver water is.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos?

Ik vrees dat onze activiteiten gewoon door moeten gaan. Het leven en de vooruitgang zijn een voortdurende strijd tussen progressief en behoudsgezind.

9) Nog een treffend citaat? Of een toemaatje?

Uit Slot Wolfram:

De koele vochtige nachtlucht is lekker om in te ademen. Hij haast zich naar de doorgang, naar die andere wereld. Een weg die hij nu al zo goed kent dat hij hem haast blindelings kan vinden. Het spel van zilver en schaduw maakt van het bos iets anders. Toch merkt Brian, die op blote voeten loopt, dat hij makkelijk zijn weg vindt, alsof zijn voeten de weg kennen en de oneffenheden van de bodem van tevoren aanvoelen. De scherpe schreeuw van een jagende uil is als een voorteken. Even later sterft een muis na een laatste schrille doodspiep. Het is een zacht ruisen dat door de kruinen van de eeuwenoude beuken sluipt, een machtig prevelen.

*** Luuk Gruwez**

1) Wie ben je?

Luuk Gruwez

2) Waar liggen je bos- en natuur roots?

In Vloesberg, waar ik als kind met mijn ouders ging wandelen op zondag.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg?

Het grote Robin Hood-gevoel. Het rechtvaardige verzet tegen allerlei overheden.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland?

geen

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Nee

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

Nee

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Denkend aan de dood kan ik niet slapen
en niet slapend denk ik aan de dood. (J.C. Bloem)

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos?

Geen idee.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Varieert elke dag.

*** Hilde Keteleer**

1) Wie ben je ?

Vertaalster, auteur, derde-wereld-activiste.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

In de wandelingen die we als kind met onze ouders maakten, voornamelijk in Antwerpen en Limburg.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Sympathie voor de moed en de inzet - iets wat ik altijd en overal waardeer, en zeker als het iets is dat de moeite waard is om voor te vechten.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Zie het gedicht in de bundel stem van brood en bossen ' Neen aan het blote bos ' tevens on line op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Mensen kunnen alleen zichzelf redden, en alle moreel aanvaardbare middelen daarvoor lijken me geschikt.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Zie het gedicht in de bundel en on line op de site.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van geldgewin en machtsgeilheid, als dat mensen schade berokkent.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos ?

Alle planten moeten verzorgd worden, en zeker zulke kwetsbare als de democratie.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Een schare aan dode en levende dichters - van sommige houd ik omwille van één enkel gedicht, van andere omdat ze een heel leven aan hun oeuvre gewerkt hebben.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

Amos Oz in Een verhaal van liefde en duisternis :
'Het zit zo: een beetje boosaardigheid, en de mensen zijn de hel voor elkaar. Een beetje medelijden, een beetje ruimhartigheid, en de mensen zijn het paradijs voor elkaar.'

*** Patricia Lasoen**

1) Wie ben je ?

Patricia Lasoen

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Toen ik 9 jaar oud was en een "stadskind" (ik woonde op een appartement boven de polikliniek waar mijn vader dokter was) -began de bouw van een 'landhuis' in het toen nog bosrijke St-Kruis-Male. Dat we daar eerst de vakanties doorbrachten en dan ook gingen wonen was voor mij een droom die werkelijkheid werd.

Er waren nog ongerepte, praktisch verlaten stukken bos, grachten met kikkers en salamanders, stukken heide en brem, bomen om in te klimmen, vijvers, wilde bloemen...Een mini-paradijs.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Ik denk dat nu toch veel meer mensen "natuurbehoud" au serieux nemen, en er iets willen voor doen, waar het vroeger "ver van hun bed was".

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

In mijn bundel "Een zachte, wrede, okerbruine dood" (1972-uitgegeven bij Elsevier-Manteau) schreef ik al wat cynische "voorspellende en waarschuwendende" gedichten over de vernieling van de natuur en de onverschilligheid daaromtrent.

De bundel is nog te lezen in de Stadsbibliotheek; de gedichten 'kloppen' nog.

Hoewel ik gemakkelijk praat, vind ik wat ik schreef belangrijker, en hoop dat sommige zaken nog herlezen worden.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Dat denk ik niet, maar de taal van de kunst en misschien vooral de poëzie is wellicht krachtiger en directer dan politieke pleidooien, op voorwaarde dat de politici er ook willen naar luisteren natuurlijk, en daar tijd voor nemen.

Luisteren naar de dichters (en niet alleen naar de "grote prijswinnaars onder de dichters" maar naar elke oprechte "dichtersziel") zou trouwens voor veel dingen goed zijn .

Gorbatsjov was één van de eersten om dat opnieuw te doen in onze "moderne tijd", maar heeft het niet gehaald van een omgekochte, zatte stroman, zoals is gebleken..., en dat was niet de eerste maal in de politiek, en dat zal jammer genoeg niet de laatste maal zijn, vrees ik.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Probeer werkgelegenheid (als dat streven oprecht is) en natuur te verzoenen.

Een bedrijf in een groene omgeving zou een zeer belangrijke signaalfunctie kunnen hebben.

Een uitdaging voor "stedenbouwkundigen".

Tevens een uitdaging om naar " samenwerking" te streven ipv. de "verdeelt en heerst-techniek" toe te passen, een systeem dat overal aanwezig is, vind ik.

Sorry, maar ook de 'Groenen' zetten te vaak "groepen tegen elkaar op".

Fietsers én automobilisten; voetgangers én parkeerders; natuurliefhebbers en stadsmussen; ze hebben allemaal recht op hun overtuiging. Kinderachtig om te doen alsof je je tegenstanders kunt uitschakelen door ze te ontkennen.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van o.a. bovenstaande gedachten en het gebrek aan wijsheid bij de mensen.

Blijkbaar beheersen testosteron en agressie nog steeds het (voort-) bestaan van de menselijke soort.

Mag het wat minder, mag het -eindelijk!- niet es wat kalmer en vredzamer?

ALLES is Competitie tegenwoordig: punten verdienen, anderen uitschakelen, winnen, de beste zijn. Wat willen we nog blijven bewijzen?

Leven, werken, nadenken, genieten en gezond blijven is al moeilijk genoeg..

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos ?

Geen idee.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

De dichter van 'Beatrijs', Shakespeare, Cervantes, Bob Dylan, Jacques Brel, L.Cohen,...(ik noem maar een paar groten). Voor hun wijsheid, begrip en mededogen, hun inlevingsvermogen, hun temperament, hun ziel.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

"....voor holle leuzen sterven nog steeds mensen, en niets, en niets voorspelt meer wijsheid."
(uit "voor een kleur,voor een vlag")

*** Sabine Luypaert****1) Wie ben je ?**

Een Oost-Vlaamse dichter(es) met plattelandse roots

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Overal waar groen te vinden is, liefst nog in combinatie met bos, water en bijhorende fauna, daar kan ik pas echt tot innerlijke rust komen. Het geeft mij energie en inspiratie. Mijn bos-en-natuur-roots liggen dus in alles wat groeit, bloeit... en ademt.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Een onmachtig gevoel tegen de moderne maatschappij, waar steeds duidelijker schijnt te worden dat met geld alles kan gekocht worden. Wat er wel graag vergeten wordt is dat groen, de long is van onze levensstandaard. Niet alles kan chemisch nageemaakt worden. Ik ben onderhevig aan een onbedwingbare drang om schrijvend tot steun te zijn in bijna alles wat pro-groen-activisten doen, met dien verstande dat ik tegen geweld ben.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

laat ons wat letters naar elkaar gooien

en dan hard nadenken

over een druppeltje kruiden

om de boel op te fleuren

op het kweekveld van

woordanimatie

tot een groene gordel

in glimlach herrijst

tot omstrekens toe

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Ik vrees van niet, maar de schrijvende pen is een machtig medium en kan mensen er wel toe aanzetten over dingen na te denken, in plaats van blindelings mooi verwoord kapitaal te volgen.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Laat hen bouwen op palen, hoog genoeg om bomen te laten groeien.. laat hen glasconstructies gebruiken. zodat de zon... door daken van glas, haar aarde bereiken kan. Laat hen zonnepanelen gebruiken, groene energie en bouwen ... aan de toekomst zoals een bouwbedrijf waardig is. Laat hen voor elke boom een nieuwe planten... voor elke spriet een steen vernoemen. in het meest milieuvriendelijke gebouw... dat dan met recht gebouw genoemd mag worden.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Soms lig ik wakker van benauwdheid die veroorzaakt wordt door het soms verstikkende economische milieu ... waarin we genoodzaakt worden te leven.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos ?

Zoals elke demonstratie een borst is die fier vooruit steekt .. zo ook deze .. zal ik mij herinneren... telkens ik door een bos of natuurgebied wandel en stiekem, de naam van het bos wat wijken moet zal uitspreken.. zodat de natuur mij hoort.. in de adem van solidariteit.. zal zij schitteren ... net als mijn woorden van verzet.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Mickey F, omdat hij en erg menselijk schrijft en nog meer begaan is met menselijkheid dan zijn woorden staan te lezen.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

bomen groeien

uit beton

van weten

dat er meer is

stille klimt

uit verdriet
 waar aardse zuchten
 zich herverdelen
 wortels zijn sterker
 dan welke steen ook
 omdat zij gelegd zijn
 door moeder aarde
 doch daar groeit nu een witte vlek
 waar ooit groen rebelleerde
 zoekend naar de uitlaatklep
 van wat werd ingeademd
 Sabine Luypaert en Mickey F

*** Kris Peeters (de andere)**

1) Wie ben je ?

Een groene in hart en nieren. De laatste zes jaar schepen van en voor (o.a.) milieu aan de andere kant van het land. Het mooiste beroep van de wereld. Helaas ook het zwaarste.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Bij Roodkapje.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Een prettig besef dat we niet alleen staan, ook al strijden we op verschillende plaatsen met verschillende methodes.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Wat die meerderheid doet, is ongerijmd.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Alleen als er voldoende mensen zijn om ze te verstaan.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Als werkgever geven jullie de verkeerden werk.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Kettingzagen.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos ?

Laat ons eerst het beste maken van de democratie voor 8/10: dit is een feestperiode voor de democratie (of zou het kunnen zijn).

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Herman de Coninck. Zijn poëzie is bedrieglijk eenvoudig, maar eerlijk tot in de komma's.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

Een papiertje dat niet graag alleen is, kan altijd nog confetti worden!

*** Paul Saccasyn**

1) Wie ben je ?

Pro-proleet.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Onder asfalt en beton.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Fellowship.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

De dichter komt dichterbij , met satire en saters.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Een heel klein beetje.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Zijne Majesteit Fabricom : homo homini lupus.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van machtsvertoon.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 en de week van het bos?

De mensen blijven een geweten schoppen

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Frederico Garcia Lorca : gedode dichter.

10) Met wie heb je het lastig moeilijk ?

Politici en politie ; omwille van het smeer...

*** Willy Spillebeen**

1) Wie ben je ?

Willy Spillebeen

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

In Westrozebeke-Staden in een prachtig landschap, een oase van rust en geborgenheid te midden van de bossen en de dreven met populieren. Die werden in de jaren vijftig nagenoeg alle gerooid; nu zijn er hier en daar wat percelen opnieuw aangeplant (populieren). Het oogt wel weer mooi maar 'niets wordt weer wat het was'.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Spontane sympathie. Ik besef best dat dat te weinig is.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Respecteer het leven! Een boom is ook maar een mens.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Neen. Ze kunnen alleen maar een blikopener zijn om de waarde en de schoonheid van de bossen (de hele natuur) te zien en zich zo voor het behoud ervan in te zetten.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Neen. Het is boter aan de galg.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Ach mensen, waar ik van wakker lig is zo persoonlijk dat het slechts weinigen kan raken.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na 8/10 & de week van het bos ?

Een en ander zal zijn slakkengangetje verder gaan en alle partijen zullen zich een beetje groen blijven voordoen. Er zal nog meer industriegrond en bouwgrond ingekleurd worden, je hoeft je niet eens af te vragen waar men de grond vandaan blijft halen. Optie: Vlaanderen één grote stad met overal industrieterreinen en hier en daar een kunstmatige bomenaanplant om toch maar tot de rijkste gebieden ter wereld te blijven behoren.

Maar is er een alternatief?

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Alle dichters en gedichten die me om één of andere reden raken heb ik lief. En dat zijn er veel.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

En vandaag leven velen langer
dan vroeger maar ze gaan toch dood.
En de doden worden nog vlugger
vergeten of doodgezwegen
zoals de dood die paradoxaal
in een wereld die zich vitaal noemt
sterker werd dan de liefde.

Willy Spillebeen

Uit 'Het enige, 14' in 'Liefde, het enige' (P,2006)

* Geert Tuerlinckx

Van 1965 ben ik een Leuvense inwijkeling in Brugge. Sinds enkele jaren ben ik een op rust gesteld docent - o.a. creatieve expressie - aan Katho, departement IPSOC, de sociale hogeschool Zuid-West-Vlaanderen. Ik heb het nooit zo druk gehad als nu met het begeleiden en ondersteunen van een grote verscheidenheid van groepen - in de West-Vlaamse Basisgroepen; het buurthuis De Wissel (Sint-Pieters); Wieder, een vereniging waar armen het woord nemen; het Brugs Latijns-Amerikakomitee; als lid van de beheerraad van het Brugse Cultuurcentrum. In het kader van de Romerodagen heb ik drie kunstprojecten georganiseerd - het laatste samen met Brugge 2002 en het Brugse Wereldcentrum op pleinen in de binnenstad. Vanuit De Wissel nam ik met een aantal gedichten deel aan de twee kunstroutes "Kunst in beweging" op Sint-Pieters. Mijn woorden worden tot gedichten geboetseerd door het mee beleven van levens, het geraakt worden door verhalen van mensen - hun dagelijkse strijd en dromen, hun vreugden en verscholen verdriet, hun ontgoochelingen en stille verwachtingen. En daarin ben ik gewoon mens.

*** Daniël Van Hecke**

1) Wie ben je ?

Een linkse cultuurpessimist met anarchistische sympathieën.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Ik heb altijd graag in de bomen gehangen, zij het niet zo hoog als 'onze' activisten.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Een gevoelsgamma van afstandelijk begrip tot bewondering.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Willen jullie de volgende generaties laten verzuipen of gaan jullie reageren ?

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

In geen geval, maar een stem is een teken van leven.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Werkgelegenheid hoeft niet ten koste van leefbaarheid te gaan.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van de mens als zelfvernietigend zoogdier.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na de week van het bos en 8/10 ?

De democratie is reeds lang terminaal. Nieuwe reanimatietechnieken dienen ontworpen te worden.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Benno Barnard, wegens zijn vermogen om het alledaagse te transcenderen.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

Alle fanatici tegen de muur ! Geen genade ! Aldus sprak Zarathustra.

*** Marcel Vyt**

Marcel Vyt genoot een technische opleiding (ingenieur). Hierna volgde hij een verdieping in allerlei andere onderwerpen : psychologie, filosofie, geschiedenis, culturele , sociaal maatschappelijke, esoterische en managementwetenschap genoten zijn aandacht. Thans is hij voorzitter

van het Studiecentrum voor wijsheidsontwikkeling vzw - België. Daarnaast is hij conservator van hoeve 'De Keet', een oude hoeve die tengevolge van de Waaslandse economische geschiedenis (havenuitbreiding) als typisch landbouwbedrijf te weinig toekomstmogelijkheden bood, en onder zijn impuls en leiding werd omgevormd tot een cultuur centrum. Hij wordt geregeld gevraagd als spreker of als medewerker voor internationale symposia, waar aan hij graag zijn medewerking verleent. Hij is lid van AWN, een NGO die heel wat nuttig (voorbereidend) werk verricht voor diverse afdelingswerkgroepen voor de Verenigde Naties. Voor de vervulling van zijn levenswerk voelt hij zich sterk geïnspireerd door Kahlil Gibran (o.m. gekend van het boek 'De profeet')

*** (wijken) Mark Braet (07.07.1925 - 06.02.2003)**

Ik, zonder diploma, die de universiteit van het leven doorliep, en Pablo Neruda parafraserend, zeggend: 'ik ben maar een dichtertje'.

Aangewaaid uit Nieuwpoort in een heerlijke stad waar ik reeds met mijn moeder kwam in de 30'eren, op bezoek bij haar zuster die een volkscafé runde vlak bij het Begijnhof. Moeder is gestorven in de toenmalige St. Jozef-kliniek toen haar broer burgemeester was te Oostkerke. Een broer van mijn vader was burgemeester te Damme en woonde waar 'De Grote Sterre' was blijven stille staan. "Wat heeft dat allemaal met bos en groen te maken" hoor ik je reeds zuchten. Maar zoals F. Kiesling schreef: "Jullie die naar de toekomst gaan moeten doorheen het verleden, anders hebben jullie geen toekomst".

10 mei 1940: overval van Nazi-Duitsland op o.m. België; alle scholen dicht. Joepie! We zijn jong en dat is fijn! 17 dagen later: drie bommen uit stevig Krupp-staal worden zo maar zonder toelating door een Duitse bommenwerper op het ouderlijk huis gelost. Huis aan diggelen, wij ongedeerd van tussen het puin en weg naar Brugge. Nieuwe school, nieuwe vriendjes, nieuwe ervaringen. De oorlog kon me gestolen worden en het dagdagelijks verboden beluisteren van de radioberichten uit Engeland was niet voor mij weggelegd. Mijn ik-persoontje interesseerde zich alleen voor boeken, gedichten, tekenen en schilderen. 1941: 'Operatie Barbarossa' gaat van start, of met andere woorden: Duitsland valt Rusland binnen. Vader Braet ontstopt een overgebleven fles champagne, zeggend: "De Moffen zijn er aan, nu ze Rusland hebben aangevallen. Leve het Rode Leger!" Het leek me een vreemde bedoening. Het gebeurde allemaal zo ver van Brugge weg; het ging aan mijn ezelsoren voorbij en ik dacht: leve de boeken, leve de poëzie. Mei 1942: mijn broer wordt aangehouden in Frankrijk om via Spanje Engeland te bereiken. Voor zijn leeftijdsgenoten was het ogenblik aangebroken om verplicht naar Duitsland te gaan werken. Het 'Herrenvolk' had slaven nodig, en in alle bezette landen stonden de plaatselijke slavendrijvers gereed om een handje toe te steken in de jacht op 'werkonwilligen'. En zie, mijn ik-wereldje kantelt, mijn ogen en oren gaan open, en plots is alles anders. Nog in de loop van hetzelfde jaar sluit ik aan bij het Verzet.

Aanvankelijk verdeling van illegale bladen, later wordt het ingewikkelder. 1943: sluit aan bij de illegale KP en beland in wat men het Gewapend verzet heeft genoemd. Vrienden uit de RMS en het KA worden aangehouden, leraars ondergaan hetzelfde lot. Mijn lievelingsleraar Nederlands, de letterkundige Jan Schepens wordt, samen met andere Bruggelingen, als gijzelaar opgesloten. Mijn goede vriend Kamiel Top, de belovende dichter uit Nieuwpoort, wordt weggevoerd naar het concentratiekamp Flossenburg waar hij zal omkomen. Mijn goede kameraad uit het Verzet, Mahieu Hinoul met schuilnaam 'René' komt terecht in het concentratiekamp Grosz-Rosen in Polen en ziet nooit nog Brugge terug. Mijn koerierster met schuilnaam 'Jacqueline' komt terecht in Auschwitz en overleeft het niet. En de lijst groeit steeds maar aan. Op 12 september 1944 is Brugge van de zwarte

pest verlost. Maar de oorlog is niet ten einde. Op 6 augustus 1945 komt als ultiem toemaatje de dodelijke fliets die uitgroeit tot een reusachtige paddestoelwolk van zowat dertienduizend meter hoog. Het 'Manhattan-project', zijnde de atoombom, was realiteit geworden, en hoewel de meeste wetenschapslui zich hadden uitgesproken tegen het gebruik ervan op het Japanse grondgebied, bleek de monsterachtige paddestoel boven Hiroshima een niet mis te interpreteren teken. Het was politiek duidelijk dat de USA ook in de toekomst voor het inzetten van atoomwapens niet zou terugdeinzen in het geval de zelfbepaalde zekerheidsbelangen dergelijke stap zouden 'gebieden'. En droomden toenmaals niet sommigen, zelfs luidop en schaamteloos, van een preventieve atoomslag tegen de Sovjet-Unie?

Er was dus een probleem ontstaan dat het lot, de toekomst, kon bepalen. Zouden dezelfde wetenschapslui, die de weg gevonden hadden naar de doos van Pandora waarin de atoombom te wachten lag, ook de weg vinden naar de uitschakeling van een kernoorlog samen met vele andere vormen van oorlog? Want zou het openen van de doos, zoals helaas Epimetheos ervaren had, niet alle ellende over de aarde uitstrooien, en zou men de doos zo snel weer kunnen sluiten dat tenminste de hoop er nog in achter bleef? En aldus kwam in de loop van maart 1950 te Stockholm, op voorstel van de Franse kernfysicus Frederic Joliot-Cury, de oproep tot de verbanning van alle atoomwapens in de hele wereld tot stand. De eerste in ons land die de 'Oproep van Stockholm' ondertekende, was Koningin Elisabeth. Binnen enkele maanden was de 'Oproep', begeleid door de vredesduif van Pablo Picasso, door meer dan 500 miljoen mensen ondertekend. En toen kwam de 'Koude Oorlog'. De heksenjacht op Communisten, of wat er voor doorging, was open. Neen, ik werd niet terechtgesteld zoals het joodse echtpaar Ethel en Julius Rosenberg in de USA; ik moest niet naar het buitenland vluchten zoals o.m. Charlie Chaplin en Bertolt Brecht die in de USA verbleven; ik werd niet van de ene op de andere dag werkloos, zoals o.a. gebeurde met de directeur van Sabena, Dimitri Golde, die in het verzet tegen de vreemde bezetter, een belangrijke rol had vervuld. Maar toen ik in 1958 een visum aanvraag om mijn broer in Belgisch Congo te bezoeken, werd me dit visum geweigerd met als motivatie, geformuleerd door de toenmalige directeur van de Belgische Staatsveiligheid, dat ik in 1957 Moskou had bezocht en dat ik actie had gevoerd voor het verbod van atoomwapens in Oost en West.

En zo verstreek de tijd die mij op aarde was gegeven. En ik trok doorheen een deel van de wereld, maakte kennis met prachtige mensen en schurken, sliep in parken en luxueuze hotels, zag in vele musea de kracht en schoonheid van onze cultuur, bijeengebracht in schilderijen, kantwerk en tapijten, of het nu in Leningrad of Madrid was, in Bilbao of Krakow, in Parijs, Moskou, Amsterdam, Berlijn of Lissabon. Reizend langsheen de 'Zijderoute' van Marco Polo, staande midden de hoogvlakte van het Pamir-gebergte, trekkend doorheen de Aziatische Hongersteppe waar ik een kamelenjong zag geboren worden; thee slurpend in Samarkand of Bouchara; koffie proevend in Caracas; uitkijkend over de Grote Oceaan in Isla Negra waar Pablo Neruda woonde. Ik herinner me een dag in april 1969, toen ik, midden de militaire dictatuur van het kolonelsbewind, in Griekenland verbleef. Ik had Thebe met de zeven torens gezien en het Orakel van Delphi geraadpleegd. Het mij toegefluiserde antwoord bestond uit de versregel door de Griekse dichter Yannis Ritsos geschreven, die toen op het eiland Samen gevangen zat : "Het licht zal zijn boom vinden, en de boom zijn vrucht".

Dit doet me nu denken aan traangas, chargerende politie te voet en te paard, waterkanonnen en met rubberkogels vurende soldaten. Pogend dit allemaal te ontwijken, staande aan de voet van de ringmuur rondom Jerusalem, ter gelegenheid van een internationale vredesactie, met als 'wapens' kleurige ballonnetjes, de vredesduiven van Pablo Picasso, en de diep-menselijke oproep tot wederzijds respect, en begrip tussen Israël en het door het leger bezette deel van Palestina.

Later kwam het Midden-Oosten opnieuw aan mijn deur kloppen. Na de terugkeer van een eerste bezoek aan Bagdad, samen met een delegatie uit Brugge-Oostende, maakten we de 'Oproep van Bagdad' bekend bij de media, politieke partijen e.a., voor humanitaire hulp aan de Iraakse bevolking en vooral aan de kinderen. Deze sterven als vliegen aan ondervoeding (zelfs melkpoeder is verboden in te voeren bij bevel van de USA-humanisten). Deze 'Oproep' werd in de eerste plaats onderschreven door Hugo Van Dienderen gevolgd door Agalev als Vlaamse Partij. En daarmee was helaas de kous af. Geen teken van leven van welke andere klassieke, zich democratisch noemende partij ook. En het is nog steeds wachten op reacties t.o.v. de recente stellingname van de Belgische VN-rapporteur Marc Bossuyt, die zeer scherp naar de USA (en diegenen die blijven zwijgen) uithaalde : "Irak-sancties, aanfluiting van de mensenrechten".

En hetzelfde deed zich voor toen het klassiek geworden USA-schema "in naam van de mensenrechten" tegen Joegoslavië in werking trad. Voor wat betreft de situatie van de Koerden, werden de mensenrechten gemakshalve vergeten. Turkije is toch een trouwe NAVO-bondgenoot waar de USA belangrijke militaire basissen heeft, nietwaar Humanisten-aller-landen ?! De legitieme weigering van Joegoslavië, om het dictaat te aanvaarden dat moest toelaten dat NAVO-eenheden het land praktisch konden bezetten, zette de Amerikaanse uitvinding van de weegschaal met 2 maten en 2 gewichten in beweging...

En met steun van de NAVO-bondgenoten, die als vazallen optraden, vielen uit de hemel slimme bommen die bij vergissing op onschuldigen en weerlozen terechtkwamen. Tienduizenden mensen werden van de ene dag op de andere werkloos wegens de vernietiging van bedrijven, en daar waar het elektrische en chemische bedrijven betrof, waren de ecologische gevolgen uiteraard rampzalig. En deze infernale situatie werd door de vazallen vlijtig gesteund en bewierookt door o.m. de Duitse minister Joschka Fischer en de Belgische minister Eric De Rycke. En leve de krokodillentranen, leve de ethiek van de aanvalsoorlog, als het maar veel, veel geld en macht opbrengt (voor enkelen). De duizenden in Kosovo en omstreken, die straks, dank zij de 'slimme bommen' made in USA, uit verarmd uranium vervaardigd, de kankergezwellen in hun lichaam zullen voelen groeien, kunnen maar best hun humanitaire rechten vergeten.

Nu de leugens en bewuste vervalsingen betreffende Kosovo meer en meer worden bekendgemaakt; nu o.m. de verklaringen van Spaanse piloten die geweigerd hebben in Kosovo burgerdoelwitten te bombarderen gepubliceerd werden, zouden we toch kunnen verwachten en hopen dat diegenen die zich door reële humanitaire aspecten hebben laten misleiden of beïnvloeden, nu duidelijk hun afkeuring zouden uiten tegen die Amerikaanse politiek en de volgzzaamheid van Europese staten.

Dit brengt me, tot slot, bij de Duitse filosoof Ernst Bloch en zijn avontuurlijke wijsbegeerte i.v.m. het probleem van de toekomst, de jouwe, de onze. Bloch, een vooraanstaand marxist die gekozen had in de DDR te wonen en te werken, maar diep teleurgesteld dit land verliet. In de DDR verweet men hem o.m. dat hij binnen de Marxistische visie 'idealistische opvattingen' binnenbracht, zoals de gedachtengang over de verhouding tussen Atheïsme en Christendom, waardoor hij - intellectueel eerlijk - een aantal dogma's binnen een verstard, verstikkend Marxisme, moest aanvallen en ontmaskeren. Het is een absolute aanrader het werk van Martin Plattel 'De rode en gouden toekomst' te lezen, waarin hij zeer duidelijk ingaat op de opvattingen van Ernst Bloch, ook betreffende de ons omringende natuur. De lezer(es) krijgt aldus dieper inzicht in het basiswerk van Bloch, nl. 'Das Princip Hoffnung'.

Hoe belangrijk is het inderdaad niet de levende, werkende, nadenkende, creatieve mens te overtuigen dat hoop bestaat, en een fundamenteel bestanddeel is, een noodzakelijkheid, want zonder hoop kunnen we niet leven.

Brugge, 24 augustus 2000 (<http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=115> verschenen in Oikos 15, herfst 2000) (op www.ggf.be staat een huldegedicht voor Mark Braet geschreven door Herman J.Claeys)

* (wijlen) Melanie Vanbrughe (11.05.73 - 11.07.06)

Op <http://www.moonartgallery.be/news.php?readmore=1871> lees je meer over Melanie. Zij koestert voor altijd het Lappersfort over de dood heen. Op 11 juli jongstleden overleed deze Brugse dichteres. Ze kon het leven niet meer aan en pleegde zelfmoord in het Lappersfortbos. Haar hele leven lang had ze gezocht naar woorden om haar leven zin te geven. Als ze haar gedichten voordroeg op poetry-slams hield ze haar publiek in de ban door niets dan zichzelf te tonen. Ze maakte indruk met haar gedichten, maar was te bescheiden en te verlegen om de complimentjes en de aanmoedelingen die ze kreeg naar waarde te schatten. Ze wilde vooral creatief bezig zijn. Zo was ze ook actief betrokken bij de opstart van de 'nieuwe' Lastige Bruggeling in 2004. Ze organiseerde een benefiet waarop diverse kunstuitingen van plaatselijke artiesten aan bod kwamen. Ze kon mensen motiveren die anders nooit uit hun schulp kwamen met hun creaties. Zelf schreef ze gedichten. Slechts enkele ervan werden tijdens haar leven gepubliceerd. De dichtbundel 'stem van brood en bossen' van de Lappersfort Poets Society wordt liefdevol opgedragen aan Melanie Vanbrughe en Mark Braet, twee dode dichters uit onze kring. (op www.ggf.be staat een huldegedicht voor Melanie Vanbrughe geschreven door Marcus Cumberlege)

* Peter Theunynck (*)

1) Wie ben je ?

Peter Theunynck, dichter, tekstschrijver, vader van 3 dochters, ex-gemeenteraadslid, sinds kort stadsmens en nog meer bewust van het belang van (stads)bossen.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Mijn grootvader was boer, mijn vader leraar aan de tuinbouwschool van Eeklo. De liefde voor de natuur met de genen meegekregen. Vooral de verwondering om al dat schone; en de verontwaardiging om de slordigheid/onverschilligheid waarmee wij ermee omspringen. Ik zou graag willen dat mijn kleinkinderen ook nog kunnen horen, voelen en ruiken hoe een bos is.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Heel veel sympathie voor de bezetters; een beetje hoop (zo lang er mensen zijn die er echt voor gaan, moeten we niet wanhopen).

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Je kunt wel hier en daar boompjes planten (moet je vooral ook doen), maar voor je 100 jaar oude bomen neerhaalt moet je langer dan een paar seconden, uren, dagen nadenken. Het duurt honderd jaar voor je zo'n boom terughebt, hé. Oude bomen zijn weergaloos. Ze vernietigen is doodzonde.

We hebben er al zo weinig. Als je een beetje conservatief bent (meneer de burgemeester) dan zou je ze moeten bewaren (conservare) met heel je ziel, je hart en al je krachten!

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Laat ons niet overmoedig wezen. Redden misschien niet, hopelijk wel natuurlijk. Maar in elk geval een stem geven aan al dat weerloos schone.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Alles van waarde is weerloos. Durf alternatieven zoeken. Durf een moedige stap te zetten. Ik ben er zeker van dat de consumenten u dankbaar zullen zijn. Speel het uit als een troef in uw marketing: Fabricom: duurzame onderneming.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van racisme, van menselijke ellende, van mensen die het geluk maar niet kunnen vinden.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Even het hart verwarmen en dan keihard doorgaan.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

W.H. Auden (kon fantastisch natuurlijk rijmen: some say that love's a little boy, and some say it's a bird; some say it makes the world go round, and some say that's absurd); Kouwenaar (heerlijke beelden in een weerbarstige, bloedmooie taal); Claus (wat een lef: durft gewoon alles... ook mislukken).

10) Waarom is Hallelujah van Leonard Cohen je lievelingslied?

In welke versie ik het ook hoor (Cohen, Cale, Buckley), ik krijg er steeds weer koude rillingen van.

*** Paul Demets (*)**

1) Wie ben je ?

Paul Demets, dichter omdat het zo is, poëzielezer voor het leven, poëzierecensent voor andere lezers en luisteraars.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

De natuur is altijd een afdaling: in jezelf, je verleden. Ik hoor de vogels bij het ochtendgloren, vlakbij het kleine bos. Oude, vertrouwde namen fladderen mij toe; ik heb zin om hen na te bootsen. Het verleden als klankkast van het nu. Merels, een lijster en bovenal een vink. Hun geluiden ingelijst, als toen op de binnenplaats van het huis van mijn grootouders. Cascades van gekwetter, loofwerk dat vertakt, bladerend, een boom vol blozende kersen en erboven een steeds helderder licht, een zomer te mooi om waar te zijn. En water, spiegeling waarover een rimpeling trekt om mijn nood aan opgaan in de dingen te doorstrepen. De natuur als lachspiegel. Goed dat er een

horizon is, maar ik wil die niet bereiken. Daarom heb ik de natuur nodig: om een vooruitzicht te hebben.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Een bos moet altijd bezet zijn, want het woont in ons. Zonder bos geen vertakking van gedachten, maar afstompende worteling tot alle voedsel verdwenen is.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politici van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Laat ons hopen dat de Brugse politici ook eens naar het zwerk durven grijpen, in plaats van alle zuurstof te willen halen uit stilstand en jaarringen. Want geen boom kan ooit naar beneden groeien, richting aarde.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Niet de kunst en de poëzie redden de bossen, maar omgekeerd. Zonder de bossen krijgt geen enkel denken zuurstof. En de omgang met kunst kan maar beter gemodelleerd worden naar de omgang met een bos: wildgroei en vormsnoei tegelijk. Misschien ook een idee voor de bedrijfscultuur, bijvoorbeeld van Fabricom.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Zie boven

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Wakker lig ik het liefst van een nachtvogel; ik herken zijn stem in mij.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Na 11 september, na 11 maart, na Romero, na gedichtendag moet de democratie haar laatste woord voor zijn. Want ze krijgt het pas als alle anderen hun groot gelijk hebben verkondigd. Wie heeft intussen de vergadering al niet allemaal verlaten?

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Mijn absolute lievelingsdichter is Friedrich Hölderlin (1770-1843). Hij wou laten zien hoe het absolute zich in het accidentele manifesteert. Als dichter is het hem wonderwel gelukt, als mens is het zijn ondergang geworden:

Halfweg het leven

Met geel van peren
en vol wilde rozen
helt het land naar het meer,
lieve zwanen,
en van kussen dronken

duiken jullie halzen
in het heilige, nuchtere water.

Helaas, waar haal ik, nu
het winter wordt, de bloemen, waar
het licht van de zon
en van de aarde de schaduw?
Sprakeloos, koud
staan de muren, weerhanen
krijzen in de wind.

*** Joris Denoo (*)**

1) Wie ben je ?

Ik ben Joris Denoo, Zijne Witte Merelachtigheid uit Heule-les-Bains, schrijver, dichter, docent taal.
www.jorisdenuo.be

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Mijn groene roots liggen in Groenhove, Torhout & Wijnendalebos, Torhout.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Ik zag door het bos weer de bomen, want ik hou meer van individualiteit en onafhankelijkheid dan van meervoud en massa. Ik ging ook nadenken over West-Vlaanderen als lage streek met zeer diverse landschappen.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Hou rekening met de kracht en de macht van het woord. Dichters zijn ook als gewapende engelen: zij begrijpen niet alleen door te schrijven, maar ook door te luisteren. Zij zien door uw ziel heen. Hun wapens: woorden.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Jammer genoeg: neen. Kunst & Poëzie vormen een apart peloton in de strijd tegen klakkeloosheid & stomweg geldgewin.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Ga geld verdienen en werkgelegenheid scheppen waar het landschap er niet gewond en gekwetst moet door worden.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van bête, voldongen, klakkeloze toestanden.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Het ziet er potverhippeltjes nog altijd bruin uit, zeker?

9) Wie is je lievelingsdichteres en waarom ?

Virginia Woolf, haar voorsprong, haar inzichten, haar pijn, haar schrijversschap, in die tijd!

*** Wally de Doncker (*)****1) Wie ben je ?**

Wally de Doncker, auteur. Ik probeer zuinig te zijn met woorden. Als ik het maar gezegd krijg.
<http://users.telenet.be/wally.de.doncker1/index.shtml>

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

Als kind moest ik vaak mee naar de houtzagerij. Ik heb daar veel bomen horen schreeuwen van de pijn.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Bij mijn vrienden en kennissen: sympathie maar ook argwaan. Bij mezelf: sympathie en bewondering. Het is goed je niet zomaar neer te leggen bij het onvermijdelijke.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiekers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Zorg voor een mooie lente.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Als we lang genoeg kriebelen wel.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Dun is de mode.

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van een Vlaanderen dat soms groot is in zijn beperktheid. Jammer genoeg kun je dit op twee manieren interpreteren.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag ?

Kritisch blijven.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Deze maand: Bertolt Brecht. Voor zijn gedicht: De rook.

* Peter Holvoet-Hanssen (*)

1) Wie ben je?

Mijn naam is Peter Holvoet, ik publiceer gedichten en grensverkennend proza onder de naam Peter Holvoet-Hanssen. Mijn vader zaliger heette Holvoet, zijn familie kwam uit Kortrijk. Hij groeide op in Antwerpen en werd een echte 'Sinjoor'. Mijn moeder zaliger, A. Hanssen, kwam uit Limburg. Ze waren twee tegenpolen en ik was soms een 'verbindingsofficier'. Dat doe ik ook in mijn poëzie: de uitersten van het leven laten zien en bijeenbrengen, en dan over de hokjes / de schuttingen proberen te kijken - op zoek naar nieuwe verbindingen: oud én nieuw,...

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

Ik groeide op in een Antwerpse randgemeente: Deurne. Onze straat grensde aan een park, daar beleefde ik de fijnste momenten van mijn jeugd. In de grote vakantie gingen we steevast naar een plekje in de Ardennen, waar we veel wandelingen maakten - daar kon ik mij na een schooljaar herbronnen. Ik ervaarde het leven in mijn gemeente als 'grijs' - het park (momenteel helemaal kaalgeplukt en geasfalteerd) kleurde mijn jeugd jaren groen, zonder kan ik ze mij niet voorstellen.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en je vrienden/vriendinnen teweeg?

Samen met mijn echtgenote Noëlla Elpers (schrijft jeugdboeken) noemen wij ons voor jongeren 'Het Kapersnest' (zie ook www.kapersnest.be) - wij meren aan in bibliotheken en scholen om liefde voor boeken, poëzie en geschiedenis aan te wakkeren. 'Blijf doen wat je graag doet' is zo'n onderhuidse boodschap tegen de verzuring. Materialisme woekert in onze maatschappij, veel kinderen worden futloos en egocentrisch - groeien te weinig op in een sfeer van verbondenheid, met elkaar en met de natuur. De bosbeweging en bosbezetting was voor ons een belangrijk signaal: steeds zullen er mensen opstaan die tegen de stroom in durven roeien, die verder kijken dan een nestelend, berustend eigenbelang. Vurig vertelden wij over het Lappersfortbos, over het groeien van het Groene Gordel Front (GGF) - uiteindelijk gesteund door een brede laag, een diversiteit van mensen. Je zag terug vuur in de ogen blikeren: dit doorzettingsvermogen mét visie was voor Het Kapersnest en kompanen én vele anderen een hart onder de riem. Kijk maar naar het d'Hoppebos,... De bosbeweging is niet meer te stuiten, ondanks alles - het is een innerlijke houding, een hand naar de toekomst (van onze kinderen) en met respect voor het verleden (van onze (voor)ouders).

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politici?

Kun je lezen in mijn gedicht 'Waar is, daar was' (online op www.regiobrugge.be). Treed buiten de oevers van je ego en je achterban: ga terug naar de roots van je politieke partij - denk welke strijd zij hebben moeten leveren om hun gedachtegoed waar te maken. Wat nu evident was, was nog niet zo lang geleden verre van aanvaard. Kijk dan naar het GGF, niet (meer) met een minzame of meewarige blik, maar met andere ogen. Trek de pijl uit je hart: het bladergeruis aan d'overkant van 't Zuidervaartje mag geen industrieel geruis worden, geen stalen long. Switch de schakelaar, bekijk de complexiteit van het gegeven eens met andere camerastandpunten. Hier en nu: het tij kan nog gekeerd worden. Kwaliteitsvolle leefbaarheid in het vaandel. Daarom moeten het

Lappersfortbos en het Chartreusegebied veilig gesteld worden, in een realistische dialoog met alle betrokkenen, maar met zicht op de toekomst van een volgende generatie: zonder oprukkende zwarte gaten toe te staan.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Op deze vraag zal haast elke kunstenaar of schrijver zeggen: neen, het helpt niet. Maar laten we Goliath niet vergeten. En: een woord is een zin is een boek is een verhaal. Een treffend of schokkend beeld of vers, het kan onze blik verruimen - een verstarde gedachtengang terug doen inspelen op de echte noden en ondergrondse stromen die daadwerkelijk leven in elk van ons, in alle lagen van de bevolking. Het kind in ons. De (gestorven) vader en moeder in ons. Al ervaren velen het leven als op een eiland, deze noden doen ons bruggen maken. Wij leven niet alleen. Kunst en poëzie tonen vaak een spiegel aan de mensheid: vb. het kwade staat niet buiten ons. Zo ook leeft een bos niet buiten ons maar strekt zijn wortels tot aan de poorten van de stad. Kap het om, gooi het plat: de wortels blijven getuigen al lijken ze onzichtbaar of onvindbaar geworden. Open de poort, krachten bundelen. Kunst en poëzie kunnen een schakelaar zijn, een noodsignaal. Zet uw sensoren weer op scherp.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

U wordt overspoeld door emotionele oproepen? U ziet geen uitweg meer, u ben het beu - wilt uitbreken, plannen doorvoeren? Economisch belang gaat echter niet zomaar zijn eigen gang - vroeg of laat keert het tij en wordt er om rekenschap gevraagd, misschien wel door uw kinderen, of de kinderen van uw kinderen. Maar waarom zou u een voorbeeldfunctie moeten stellen en zoveel andere bedrijven niet? Een bedrijf is geen eiland. U bent gevestigd in een dynamiek van een omgeving die niet meer te stuiten is. Kies niet voor verstarring, heropen keer op keer de dialoog: treed binnen in een nieuw tijdperk van milieubewuste en sociale economie waar ondergrond, middenveld en bestuur een duurzame weg vinden samen met bedrijven. Geen utopie: harde noodzaak.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Meer en meer mensen liggen wakker, krijgen te kampen met psychologische of psychiatrische problemen. Daar lig ik soms van wakker. Onderschat de burger niet: in arbeidershuis of rijtjeshuis - wij voelen maar al te goed wat er aan het misgaan is. We grijpen naar ersatz, drijven mee op een stroom van 'er is toch niets aan te doen'. Een neerwaartse spiraal ombuigen: geen klein bier. Maar dat ook kinderen meer en meer wakker liggen, hoestend - met allergie, gebukt onder stijgende druk: een breekpunt nadert. Tijd om ze terug te begeisteren met levenslust ondanks alles. Goéde lucht, geen verkankering.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag?

We leven in een overgecontroleerde, bange maatschappij. Wij bouwen cellen voor mekaar, projecteren onze angsten op anderen, trekken ons terug in onze bunker terwijl we bungelen aan (mondiale) economische koordjes. Dat ziet er dus niet goed uit. Blauw of rood, geitenwollen sokken of Armanipak: trek de etiketten eraf - naakt staan we allemaal in ons blootje. Met een kwetsbare opstelling (dat is niet soft), vechtend tegen de bierkaai maar niet agressief: zo moet solidariteit weer een levensbeginsel worden - 'democratie' wordt te zeer uitgehold. Worden we geleefd? Dan worden we uiteindelijk geleefd. Er moet dus weer meer gelééfd worden.

9) Wie is je lievelingsdichter en waarom?

Ik hou van gedichten - koester niet één bepaalde dichter. Geef mij verzen die durven én die durven kwetsbaar zijn, met innerlijke gloed onder marmer of puin. Van Arthur Rimbaud tot Mark Braet zaliger, de bravoure van Van Ostaijen, klepperende luiken van J. H. Leopold, middeleeuwse balladen. Gedichten die zingen om het zingen in het bloed - ondanks alles.

10) Nog een treffend citaat ?

'Zie je niet dat de appelboom bloeit om in de appel te sterven?' (Pablo Neruda)

PS. op http://decontrabas.typepad.com/dekleinezaal/2006/08/miniinterview_m_3.html
Kapersnest-piraat Peter Holvoet-Hanssen op het Antwerpse Schoonselhof in dialoog met zijn gestorven moeder en Paul Van Ostayen. Aanbevolen ter lezing.

* Linda Van Mieghem (*)

1) Wie ben je?

Linda Van Mieghem, jeugdacteur

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

Zolang ik me kan herinneren ben ik geboeid geweest door planten en dieren. Mijn liefde voor de natuur is gewoon een deel van mezelf.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendenkring teweeg?

Wat het bij mijn vrienden teweegbracht, weet ik niet? Ikzelf ben in elk geval geen bewegingen- of bezettingsmens. Maar mensen die zo voor hun zaak gingen als de bezetters van het Lappersfortbos, kregen meteen mijn volle sympathie. Bovendien hebben ze er door hun acties een symbooldossier van gemaakt, waardoor ook het bredere probleem van bedreigde natuurgebieden in de picture kwam. In onze maatschappij beweegt er jammer genoeg te vaak slechts iets als de camera's er met hun neus bovenop zitten.

4) Welke dichtertelijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams-Ommeland?

Voor hen, en voor andere machthebbers heb ik een prozaïsche boodschap:
In de loop der tijden is de mens geëvolueerd tot een wezen dat de macht heeft om deze planeet te vernietigen, daardoor heeft hij de verdomde plicht op zijn schouders geladen om ervoor te zorgen dat dit niet gebeurt.

5) Kunnen kunst en poëzie de bossen redden?

Allicht kunnen ze niet meer dan een steentje bijdragen tot een algemene bewustwording. Maar met heel veel steentjes kun je natuurlijk wel een dam opwerpen.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom-groep?

Een maatschappij is niet enkel gebouwd op economische groei. Een gezonde leefomgeving is een mensenrecht - hier en in elke uithoek van deze aarde -, overmatige luxe is dat niet.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Van het korte-termijn-denken. Een kwaal waaraan heel wat mensen met veel - of met weinig macht schijnen te lijden. Het onvermogen om een bredere samenhang te zien, vind ik meer dan verontrustend.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag?

Veel te moeilijke vraag. Moest iedereen democratie in zijn leven inbouwen, zou het misschien vanzelf wel loslopen... Denk ik...

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Ik probeer het kiezen al jaren te vermijden. Want als je iets het beste vindt, degradeer je automatisch al het andere. En bovendien vind ik dat het competitieve in onze samenleving belachelijke proporties begint aan te nemen: de beste, de mooiste, de slimste, de snelste, de sterkste... Pfff!

10) Als toemaatje

Loop eens door een bos, pik er een stevige boom uit en bekijk die aandachtig in elk seizoen. Besef hoe knap de symbiose is waarin hij leeft met het omringende bos. Deze wisselwerking tussen levende wezens heeft tientallen jaren nodig om volwaardig uit te groeien. Dit vervang je niet zomaar door ergens anders opnieuw boompjes aan te planten. In de natuur is 1 nooit gelijk aan 1.

() de laatste zes portretten werden reeds eerder vrij gegeven nav. Romerodag 2005 en gedichtendag 2006*

B. Waarom de Lappersfort Poets Society ?

De Lappersfort Poets Society is een kring dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de bossen & bomen van het Groene Gordel Front & de Lappersforters in poëzie heeft gegoten.

Net zoals in de film "Dead Poets Society" ervaren zij de natuur en de bossen als wezenlijk deel en bron van het leven... Maar helaas is die bron - net als de democratie - op korte en op middellange termijn bedreigd. Dus alertheid want het gevaar is niet geweken... Net zoals de Dead Poets rebelleren de Lappersfort dichters en dichtersessen met levenspoëzie en creatieve opstand tegen het fnuikende gezag... Ondanks de overmacht van de macht : het verzet van de levende krachten voor duurzaamheid groeit van onderuit... Op hoop van zege..? Alle gedichten zijn online op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Met ons moeten de dingen een begin hebben.
 Hier, nu, is een oorsprong.
 Op de drempel van een onbekende, ongeschreven, onvoorziene uitdaging
 blijven wij onzeker staan.
 Laten wij moed vatten. Ons brein leegmaken. En ons bekend maken aan onszelf.
 En aan onze eeuw.
 Opdat wij onze aandacht richten op dit schouwtoneel.
 Opdat wij ons concentreren. En luisteren.
 Opdat wij ons voorbereiden in ernst en met vreugde.
 Laten wij ons heerlijk bewust zijn van wat wij zullen gaan maken.
 Van wat zich zal afspelen in dit massaal samen schrijven aan het duurzame Hanze-draaiboek.
 Van de toekomst.

(vrij naar Ben Okri : Gevecht in de geest, keerspreuk v/d 21 ste eeuw)

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

Ondertussen staat het Lappersfort symbool voor alle zonevreemde bossen.
 Om de 36 dagen wordt 1 Lappersfort van 18 ha omgehakt. Vlaanderen ontbost elk jaar 126 ha
 legaal en 50 ha illegaal. Er gaat bijna evenveel bos weg als er
 bij geplant kan/mag worden...

EEN INGEZONDEN BRIEF AAN ADRES GGF

Week van het bos 2004

Poëten, zangers, redenaars,

Groot jullie dichtkunst, harmonieus jullie lied, krachtig jullie stem, als ze tot ver buiten
 de poorten van Brugge doorklinken en gehoord worden.
 Maar nog sterker is jullie bezieling die ons dieper
 dan ooit inspireert tot nieuwe ideeën!

Wij, bosfanaten van het eerste uur, wij groeten u.

Het was zomer, 1987, toen we in ons groene land de voortekenen zagen van
 kleinschalige kaalkap en niets-ontziende bosverminking. Spontaan werd
 onze vereniging geboren, ter bescherming van alles wat ons en ons
 gebroed rest aan bos, struik en dier in de wijde omgeving.

In 1991 sloeg de verkavelingsdrang over op het ongerepte bosgebied. Een 15-tal ha
 van dit zeer waardevolle natuurverbingsgebied had namelijk in 1978 een
 gewestplanwijziging naar woonpark ondergaan, een 10000-voudige
 opwaardering voor de eigenaar..... Talloze brieven, contacten met
 lokale en regionale instanties, inzetten van alle legale procedures,
 opvolging met verantwoordelijke politici, etc. , niets kon tot op

heden de dreiging afwenden.

Het particuliere belang van kapitaalkrachtige eigenaars overheerst nu eenmaal het maatschappelijke belang. Met het geduld van een schildpad op wereldreis schrijden we verder, zwalpen doorheen de woestijn van het politieke vacuüm, wachten op een gelijkkluidende stem uit het niets.

En toen, toen was er plots het Lappersfort, de boomhutten, de bezetters, het Hanzestadproject. Hoop en volharding bekropen me toen ik destijds op een late avond de incognito bewoners ter plekke ontmoette en een gelijkgestemde bezorgdheid ontwaarde Alleen, wij bezitten niet de uitstraling van een historische stad, noch de romantische geaardheid van onze Westvlaamse landgenoten, noch het lef van vrijgevochten rechtvaardigheidsstrijders.

Na 13 jaar strijd is onze tijd haast op. Een kaars branden voor de heilige Dionysus, is dit onze laatste uitweg?

In mijn verbeelding zie ik een Mars aan het adres van onze geachte ministers, een heuse kruistocht van vele Bruggelingen, onderweg vervoegd door minstens zoveel sympathisanten uit alle hoeken van Vlaanderen, en aan de overkant van de Waaslandtunnel opgewacht door een indrukwekkende meute Kempische natuurliefhebbers. In hun vaandel: het integraal behoud van de zonevreemde bossen !!!

Beste vrienden en vriendinnen ginds in Brugge, gesneden uit goed Lappersforthout. De klok tikt en de politieke slinger zwaait medogenloos verder. Jullie weten, deze slinger wijkt enkel voor de druk van het grote publiek. Laat deze kans ons inspireren, laat eendracht onze finale hefboom worden.

Tijd voor een plan B in het Lappersfortmuseum on line ? <http://ggf.regiobrugge.be/>

D. Hut Fabricom Vredesbos = duurzame grondenruil the Fabricom Peace Wood = le bois FABRICOM de la paix

Chers H - amis, pour que vous comprenez on traduit aussi notre grand terme qu'on continue à lancer : c'est ' le bois groupe Fabricom de paix ' (Hut Fabricom Vredesbos). C'est pour respecter en même temps le groupe Fabricom et le bois du Lappersfort. On demande aux gouvernements d'installer ' un durable échangeement de sol ' entre les gouvernements et le groupe Fabricom quelque part en Bruges/Flandre. Si possible on reste libre pour trouver une solution durable pour "le cas symbolique du bois Lappersfort étrange à sa zone..."

PS. ceci n' est pas un bois (surrealisme in de Brugse bossen)
AAN DE VOLGENDE BURGEMEESTER VAN BRUGGE
<http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=391>